

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LIII (47)

Štev. (Nº) 24

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

7 de julio - 7. julija 1994

ALBIN MAGISTER

ZGODOVINSKA DEJSTVA V LUČI DOMOBRANSKIH PROSLAV

Ko bo zgodovinska resnica izpovedana, izpričana, potrjena od večjih in pogumnih zgodovinarjev, javno in uradno razglašena, v šolah vzpostavljena, med ljudmi upoštevana, tedaj se bo moral izostriti otopeli moralni čut slovenskega naroda in naselil se bo mir v deželo.

Ne tisti skoraj polstoletni mir med ljudmi utišanih ust, strah v kosteh, zločinov hrbtenic, zastrupljenih vestí, kratkega ali zatretega spomina, predvsem pa ne mir pokopališč in zastraženih grobišč.

Tedaj šele bo zavladal resnični, pravi, rodovitni mir med brati in sosedi, med izvoljenimi in volilci, med svobodnimi podaniki in legitimnimi oblastniki.

Govor je o zgodovinski resnici za obdobje zadnjih 50 let, ki bo odkrila zamolčana zgodovinska dejstva, pokazala vzpodbude, vzroke in posledice celotnega dogajanja, postavila na smetišče zgodovine v agitpropu skonstruirane bajke in pripovedke, uravala in razbistrila izkrivljeno podobo tedanjega časa in pometla z eno samo veliko lažjo, ki je zatemnela slovenski prostor v dolgi dobi polstoletja in še danes bega slovenskega duha na poti k soncu, svetlobi...

Ko bo resnica cela, neokrnjena prišla na dan na celotnem prizorišču slovenske države, se bodo zasvetila imena naših bratov in sestrá, katerih spomin kot vsako leto posebno še v junijskih dneh častimo na junijskih domobranskih proslavah.

Ti naši narodni junaki in mučenci in

nedolžne žrtve brezobzirnih, krivičnih nasilnežev bodo postavljeni na visoko mesto, ki jim pripada v zgodovini našega rodú.

Na svoje pritlehno mesto pa bodo strmoglavili maliki KPS, ki so s pridom za neomejeno oblast, samozvanci in uzurpatorji narodnih in socialnih idealov prakticirali rop, umor, požig...

Zgodovinska dejstva izpričujejo njihovo rokovnjaško delo:

Začelo se je že pred požarom zadnje svetovne vojne. S skrutitvijo cerkvá, s podiranjem evharističnih križev se je začela prevzgoja mladih pripadnikov, da „nič svetega več njihovim ne bo rokam“, ko pride čas...

Ko sta si komunistični Molotov in nacistični Ribbentrop prijateljsko stiskala roke v zaroti proti svobodoljubni, katoliški Poljski, so redki potuhneni privrženci Kominterne razkrajali tedanjo jugoslovansko vojsko. Letak, ki ga je tedaj izdala in raztrosila komunistična partija, je odkrito ščuval k izdajalstvu. Tega letaka ni bilo nikdar več najti ne v muzejih revolucije ne v spominu takratnih prevratnežev, pač pa smo omembo tega dostikrat slišali iz usta starejših članov protikomunistične emigracije.

Ko so trojni sovražniki z zahoda, severa in severovzhoda razkosali Slovenijo in sta bila Hitler in Stalin še v tesnem ideološkem in gospodarskem objemu, je skupina samozancev, takomenovanih inte-

(Nad. na 3. str.)

Nova afera v Sloveniji

V Sloveniji je izbruhnila nova afera, to pot pa kot korupcija v političnih vrhovih. Javni mediji — revija Mladina — so namreč izbrskali novico, da je vladna stanovanjska komisija dodeljevala posojila za nakup zemlje, gradnjo ali dokončavo hiše po izredno ugodnih pogojih večinoma le slovenskim politikom, poslanca in drugim tem blizu.

To vladno komisijo vodi minister za pravosodje Miha Kozinc (o njem smo brali že prej kot informatorja UDBE in istočasno Levstikovega branilca) je član Drnovškove Liberalno-demokratske stranke, kakor drugi člani: poslanec Tone Anderlič, Mirko Bardelj, gen. sekretar vlade, Bogdan Biščak, gen. sekretar parlamenta. Kot se je pokazalo, komisija ni delovala po nobenem pravilniku, vsaj legalno potrjenem ne, in je delila posojila predvsem svojim tovarišem v stranki, vladi ali parlamentu, pa še nekaterim drugim iz drugih strank.

Tisti, ki so dobili posojilo po hitri poti morajo plačevati izredno nizke obresti — 3% (proti navadnim 15%) in še to na dolga leta — kakih 10 ali 15. Zanimivo je to, da je ta denar bil potegnjjen iz sklada za stanovanja, saj v državnem proračunu ni nobene postavke za taka posojila. Še več, komisija ni razpisala za to nobenega natečaja, tako da so lahko prišli do denarja le dobro obveščeni prijatelji in privilegiranci. Poglejmo malo imena o politične levece:

Minister za šolstvo dr. Slavko Gaber je dobil okoli 95.000 mark, poslanec LDS Jože Lenič 37.000 mark. Bivši minister dr. Peter Tancig je dobil 80.000 mark. V zameno za svoje stanovanje je dobil drugo hišo nad 100 kv. m., češ da mu pripada med njego-

vim ministrom. Žal pa ob odločbi ni bil več minister! In pozneje so mu še dali posojilo, da si jo odkupi.

Sam šef komisije Miha Kozinc je v enem dnevu dobil rešeno prošnjo za posojilo 70.000 mark kot primanjkljaj v zamenjalni vrednosti starega in novega nad 170 kv. m. velikega stanovanja.

In še nekaj. Ker se je predsednik državnega zbora — parlamenta Herman Rigelnik preselil iz prejšnjega v novo službeno stanovanje, je ponudil komisiji, in ta je sprejela, odkup prejšnjega pohištva.

Pa tudi drugi so se okoristili: vodja poslanske skupine Slovenskih krščanskih demokratov Ignac Polajnar je dobil 100.000 mark na 15 let odplačevanja, poslanec socialdemokratske Janševe stranke Irena Oman pa 40.000 mark.

Drugim prosilcem pa, ki niso imeli potrebnih zvez, so enostavno odgovorili: „vlogi se ne ugodí!“

Vedeti je treba, da je stanovanjski problem v Sloveniji zelo velik, verjetno največji za navadnega državljana. Zato je ta afera zelo odjeknila med ljudmi. Če hoče navadni zemljan dobiti tak kredit v banki, mora njegova plača znašati nad 3000 dolarjev, da dobi 100.000 mark na 12% obresti.

Ko je izbruhnila afera, je minister Kozinc ponudil predsedniku vlade dr. Drnovšku svoj odstop. Predsednik vlade pa je odredil preiskavo ali se je postopalo nelegalno in bo potem odločal.

Kot vidimo, je korupcija zašla tudi v politične vode. Pač znak, da je v Sloveniji velika politična in moralna kriza, ker nekateri vladni možje najprej skrbijo za svoj žep!

Praznik slovenske državnosti v Slovenski hiši

Letos Republika Slovenija praznuje tri leta, odkar je samostojno stopila v družbo drugih suverenih držav.

V Argentini smo se v naši skupnosti spomnili tega praznika dne 25. julija v Slovenski hiši s slavnostnim večerom.

Slovesnost se je pričela z mašo v slo-

venski cerkvi, ki jo je daroval župnik Jože Škerbec s somaševanjem drugih slovenskih dušnih pastirjev. V nagovoru je lepo poudaril našo dolžnost do Republike Slovenije in tudi našo dolžnost do pravilne in pravične prihodnosti te države.

Sledil je slavnostni večer v veliki dvo-

Prof. Tine Vivod ob nagovoru za praznik slovenske državnosti

Odlikovanec dr. Milan Komar z Emilom Cofom in Božidarjem Finkom.

rani, kjer so bile pripravljene mize za številne udeležence.

Med prisotnostjo argentinske in slovenske državne zastave smo odpeli obe himni, nato je kulturni referent ZS Stanko Jerebič pozdravil vse navzoče pa še sporočil nekatere pozdrave, poslani ob tej priliki:

V imenu društva Triglav je poslal pozdrave J. Štekar, novi predsednik; v imenu Slovencev iz Rosaria lic. Emil Žigon (naj omenimo, da so tudi v Rosariu praznovali naslednji dan ta praznik); iz Córdobe Dane Uršič; za beneške Slovence Isabel Topatigh

in Walter Petrigh; iz Bernala J. Banko, Slovenci iz Montevidea - Laura Puhar kakor tudi Slovenci iz Miramara, L. Trpin in iz Mendoze predsednik Jože Šmon (tudi tam so praznovali svečano to obletnico).

Slavnostni govor je imel predsednik Zedinjene Slovenije prof. Tine Vivod. Ta nagovor smo objavili v prejšnji številki Svobodne Slovenije.

Sledila je slavnostna večerja ob okroglih mizah, kjer so se udeleženci lahko med seboj pogovarjali in preživeli lepe trenutke.

Nad. na 2. str.

Praznik slovenske državnosti

PRIZNANJE DR. MILANU KOMARJU
IN DR. MARKU KREMŽARJU

Proti koncu se je nato razvila še posebna slovesnost, ki jo je povezoval Stanko Jerebič in ki je dejal:

Lani je bilo sklenjeno, da Zedinjena Slovenija podeli vsako leto na ta praznik priznanje tistim, ki so intenzivno doprinesli k ohranjanju slovenstva med nami.

Lani so bile deležne tega priznanja učne moči, ki so že 40 let ali več poučevale na naših ljudskošolskih tečajih.

Na zadnji seji izvršnega odbora je bilo sklenjeno, da se letos podeli to priznanje za njune zasluge doktorjema Milanu Komarju in Marku Kremžarju.

Milan Komar se je rodil 4. junija leta 1921 v Ljubljani, živel istotam in pa v Škofji Loki. Med vojno je bil domobranski oficir na Primorskem, kjer je veliko naredil za utrjevanje slovenstva.

Študiral je v Turinu, kjer je doktoriral iz prava leta 1943. Leta 1958 bil imenovan za profesorja na Katoliški univerzi v Buenos Airesu. Poročen je z Majdo Ahačič. Bog jima je dal šest otrok.

Poučeval je in še poučuje na tukajšnji katoliški univerzi — kjer je bil ob času tudi dekan filozofske fakultete —, v semenišču v San Isidru, predava pri Instituto Superior de Cultura Religiosa, pri CONSUDEC-u, Instituto de Cultura Hispánica in imel mnogo kurzov na raznih institutih. Brez dvoma je dr. Komar ponesel slovensko ime v tukajšnje najvišje kroge znanosti in kulture.

Je pisec knjige Pot iz mrtvila, dolgoletni sodelavec pri SKA, avtor uvodnikov v Svobodni Sloveniji, dolgoletni predavatelj pri SKAS-u in Visokošolskem tečaju, učitelj študijskega krožka v Carapachayu in občasni predavatelj ob mnogih prilikah.

Nedvomno je dr. Komar — znanstve-

lu emigriral v Argentino. Tukaj se je poročil s Pavlo Hribovšek, s katero imata pet otrok. Leta 1958 je diplomiral na ekonomski fakulteti, doktoriral pa 1973. Medtem je delal na visokih mestih pri raznih mednarodnih podjetjih, dokler ga ni Herman Zupan povabil za svojega ožjega sodelavca.

V slovenski zdomski skupnosti se udeležuje na kulturnem in političnem področju. Leta 1961 je ustanovil Slovenski srednješolski tečaj rav. Marko Bajuk, kjer še vedno poučuje. Na slovenskem oddelku Ukrajinske univerze sv. Klementa je nekaj let predaval zgodovino gospodarske misli, kasneje pa na slov. visokošolskem tečaju.

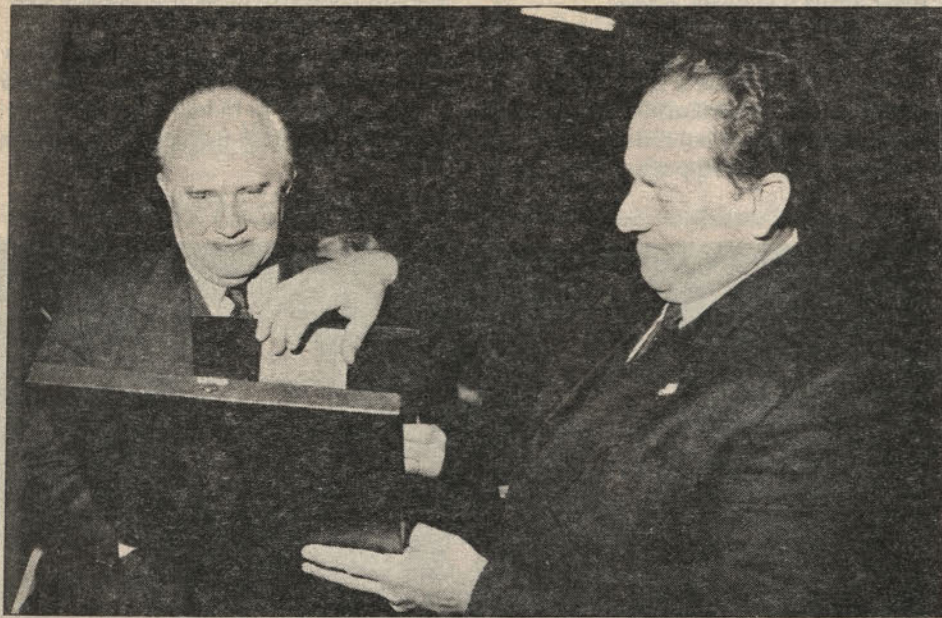
Redno sodeluje v slovenskih časopisih in revijah v Argentini s članki o kulturnih, političnih, socialnih in gospodarskih vprašanjih. Napisal je zbirko črtic Sivi dnevi in dramo Živi in mrtvi bratje. V knjižni obliki so izšla njegova razmišljanja Obrisi družbene preosnove, Stebri vzajemnosti in Prevrat in spreobrnjenje, kot brošuri pa Pogled naprej in Pot iz socializma. Je tudi avtor priljubljene pesmi Slovenija v svetu.

Med leti 1983 in 1992 je bil izvoljen za načelnika SLS v zdomstvu, zdaj pa je član podpredsedstva Slovenskih krščanskih demokratov.

Vsi prisotni so nato odlikovancem v počastitev zaploskali, medtem ko sta predsednik ZS prof. Tine Vivod in tajnik Emil Cof izročila darova obema počaščenima delavcema za slovensko idejo.

Tudi Svobodna Slovenija, med katere sodelavce pripadata oba kulturna delavca, se pridružujeta tem čestitkam!

Prijetno praznovanje in ugledna počastitev je bila s tem zaključena; s tem smo pravilno povezali slovenski državni praznik in naše delo v Argentini za slovenstvo.

Odlikovancu dr. Marku Kremžarju izroča priznanje prof. Tine Vivod.

nik, filozof in pedagog — najvidnejši sodobni slovenski krščanski mislec, kar velja tako za nas kot tudi za vso Slovenijo.

Pri podelitvi našega skromnega priznanja nas je prehitel papež Janez Pavel II., ki ga je pred dvema letoma odlikoval z viteškim redom sv. Gregorija Velikega.

Marko Kremžar se je rodil leta 1928 v Ljubljani. Je sin ge. Slavke Abram in Franceta Kremžarja, časnikarja, poslanca in prvega predsednika slovenskega parlamenta l. 1945. Kot domobranec je Marko bil leta 1945 vrnjen ter kot član Slovenske legije obsojen. Kot mladoletnik je moral v zavod za politično prevzgojo, a njegovi prevzgojitelji pri tem niso želi posebnih uspehov. Ko je Kremžar uvidel, da jih spravlja v zadrego, je ušel in pristal v Spittalu. Tu je položil ustno maturo, se sicer vpisal na filozofsko fakulteto graške univerze, a kma-

Zgodilo se je v Sloveniji

Na drugem zasedanju Svetovnega slovenskega kongresa, ki je potekal na Dunaju 23. in 24. junija, je prevzel funkcijo predsednika kongresa dr. Jože Bernik iz Združenih držav.

Zunanji minister Lojze Peterle je bil 27. junija v Vatikanu, kjer se je sešel z nadškofom Tauranom, vatikanskim državnim sekretarjem za odnose med državami. Govorila sta o urejanju stikov, Peterle je predstavil sklep slovenske krovne komisije, ki predlaga začetek dogovorov z Vatikanom.

Predsednik vlade dr. Drnovšek je spre-

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Tone Mizerit

Mnogokrat dogodki, ukrepi ali odločitve niso važni toliko zaradi posledic, kolikor zaradi načina, zaradi narave s katero se odvijajo. To velja tudi za zadnjo politično afero v Argentini (zadnjo v trenutku, ko to pišem), ki se odvija med kongresniki in vlado. Kongres je ločeno in na lastno odgovornost podaljšal za tri mesece datum, do katerega se morajo državljani odločiti za privatni ali državni pokojninski sistem. Vlada pa je pod pritiskom gospodarskega ministra, ta zakon ukinila z dekretom, po katerem je vse, ki do prvotnega datuma (30. junija) niso hoteli ali niso mogli izbrati ali uradno predstaviti svoje izbire, prisilno vpisala v pokojninsko podjetje Državne banke.

JASNOST IN NEJASNOST

Vsa ta zadeva okoli pokojninskega sistema kaže, kako se vlada požvižga na interese ljudi, na lastno odgovornost in zlasti na odločbe kongresa. Dejansko bi v normalni državi celoten razvoj že ukinili zaradi neustavnosti večine podvzetih korakov. A v tem oziru Argentina ni normalna država, kajti predsednik ima jasno diktatorsko nagnjenje, sodni sistem je podvržen izvršni oblasti, zakonodajna oblast pa plove v protislovjih in nejasnostih, ki nudijo sijajne izgovore za kršenje ustavnega duha.

In tu pridemo do odločilne točke: vlada oziroma predsednik Menem in njegov gospodarski minister Cavallo ter vsa skupina, ki jih spremlja, dobro vedo, kaj hočejo. Nimajo pa iste jasnosti ne opozicija ne skupina peronističnih kongresnikov, ki sicer soglašajo z vladnimi ukrepi, pa ne vedo, kako spremeniti smer poti, po kateri vodijo državo.

Primer pokojninskega zakona je zanimiv. Od vsega začetka je vlada vztrajala v prvotnem osnutku. Prišlo je celo do izrecne predsednikove obljube, da ne bo veta na polemične točke, da le kongres potrdi zakon. A potem je Menem z dekretom postavil vse na glavo, ukinil nezaželene člene, potem še dosegel, da je kongres z naknadnim zakonom dejansko sprejel položaj in potrdil vladne spremembe. In s sedanjim dogodkom je isto. Del krivde imajo kongresniki sami, ker je zakonsko besedilo večkrat nejasno in tako puščajo luknje, ki jih napolni vladna odločnost. Kot v tem zadnjem primeru, ko so podaljšali rok vpisovanja za tri mesece, niso pa odločili, kaj se medtem zgodi s tistimi, ki se še niso odločili. Samo po sebi je umevno, da dotični medtem ostanejo v prvotnem stanju (prispevajo v državni fond), a ta „samo po sebi“, če ni izrecno izražen v zakonskem tekstu lahko postane dvomljiv, če nekdo (gospodarski minister) hoče, da je stvar dvomljiva.

Sicer je Domingo Cavallo izrazil, da se požvižga na kongres in njegove odloke. Ta

jel odstop pravosodnega ministra Miha Kozinca. Komisija raziskuje še naprej, ali je stanovanjska komisija ravnala legalno, ko je vrsti svojim pristašem in tudi drugim dajala izredno ugodna posojila.

Pri Delu so spet objavili anketo na vprašanje, katero stranko bi vprašani volili, če bi bile volitve jutri. Največ glasov so spet odnesli Drnovškova LDS — 19,5%, na drugem mestu so SLS 8,5%, na tretjem pa Združena lista z 8,2%, obe več kot pred mesecem. Na četrto mesto so z drugega zdrknili Krščanski demokrati — 5,3% in za njimi social demokrati — 5,3%. 27% vprašanih se ni opredelilo.

jasnost je tudi nevarna kot so mu očitali nekateri poslanci in senatorji. Kako je pričakovati, da bi v državo prišli tuji kapitali, kake investicije, če ni juridične stabilnosti, če je vlada prva, ki se požvižga na zakone in jih suče po mili volji in po lastnih interesih. Menem nenehno vztraja, da Argentina postaja država „prvega sveta“. Potni list za vstop v prvi svet pa ni le neka gospodarska politika, marveč celotno življenje družbe, v katerem je na prvem mestu spoštovanje določene etike in pisanih zakonov. Temeljno nespoštovanje sedanje vlade do bistvenih ustavnih določil, do samega demokratičnega sistema trojne oblasti pa je najboljši dokaz, da ta vlada še ni zrela za vstop v „prvi svet“.

PREVEČ MEGLE

In sploh je vrsta dogodkov zadnjih dni, ki ne sovpadajo s potrebo, da bi se stabilnost, ki vlada na gospodarskem področju razširila še na druga področja družbenega življenja. Nadaljuje se afero okoli zdravstvenega zavoda za upokojece (PAMI), katerega bivša voditeljica Matilde Menéndez je povzročila 148 milijonov dolarjev primanjkljaja, pa zaradi tega še niti ni bila klicana na zagovor. In koliko je podobnih primerov funkcionarjev, ki nikdar niso postavljeni pred sodišče oziroma se vedno izmažejo ne da bi se stvari dokončno razjasnile.

Prav tako je te dni znova prišla na površje afero o dvojnem napadu na časnikarja (López Echagüe iz dnevnika Página 12), dogodek še izza leta 1993. Neki neznanci, ki so sami sebe označili za „poštene policiste“ so pustili nekaj podatkov, ki jih je potem objavil radikalni vodja in poslanec Federico Storani in ki kažejo zveze med tem napadom in nekaterimi policisti in povezavo med temi in sedanjim predsednikom poslanske zbornice Pierrijem. Istočasno pa so neznanci vdrli v hišo Storanija in mu pustili „opomin“.

Tudi na politično strankarskem področju je precej stvari v megli. Med peronisti in radikali je prišlo do dokončnega sporazuma glede nekaterih kočljivih točk besedila nove ustave. A v zadevi statuta prestolnega mesta je prešlo vse v roke kongresa, kjer imajo peronisti večino. Večja avtonomija mesta Buenos Airesa je tako odvisna od bodočega političnega razvoja: če bo na volitvah še naprej zmagovala Velika fronta, bo avtonomija vedno bolj oddaljena, če pa prestolnica pride nazaj v roke peronistov bo avtonomija kaj hitro potrjena.

Nejasni so datumi volitev, ki bodo bolj določni, ko bo zaključena ustavodajna skupščina. Trenutno ima vlada namen, da se voli ločeno: predsedniške in poslanske volitve najprej, da novi predsednik nastopi sredi leta (šest točnih let Menemove vlade, naslednji predsednik naj dopolni tistih nekaj mesecev, ki jih Alfonsín ni mogel dovladati); guvernerske volitve pa naj bodo potem, da novi guvernerji nastopijo na ustavni datum 10. decembra. Vzrok teh dvojnih volitev je, da bi tisti priljubljeni guvernerji (Ortega v Tucumanu, Reutemann v Santa Fe, Marín v La Pampa, itd.) načelovali poslanskim listam in tako pritegnili glasove, ki jih Menem potrebuje za svojo predsedniško kandidaturu. Zgodovina je pokazala, da je bolje imeti „spremstvo“ kot pa se izpostavljati sam.

In končno „zvezni pohod“ (Marcha Federal), izraz ljudskega protesta, ki se odvija, ko se naš list tiska. Ti razni sektorji so enotni le v tem, da se ne strinjajo z vladno politiko. Nimajo pa ne resnih še manj enotnih predlogov, da bi družba videla vredno alternativo.

ZGODOVINSKA DEJSTVA V LUČI DOMOBRAVANSKIH PROSLAV

(Nad. s 1. str.)

lektualcev, osnovala Protiimperialistično fronto, naperjeno proti svojim poznejšim zaveznikom na Zahodu, ki so prav tedaj bili svoj boj za preživetje. V vojno so zahodnjaki vstopili, ker jih je vezala pogodba z napadeno Poljsko, kateri je oportunistični in „miroljubni“ Stalin porinil svoj nož v hrbet.

Ta Protiimperialistična fronta in njena naperjenost je zgodovinsko dejstvo.

V tem času tudi je svojat, ki so jo podžigali komunistični spletarji, šla na Dolenjskem vabit nemškega okupatorja, da jo reši pred zasedbo Kraljevine Italije, ker jim njena katoliška tradicija ni šla v račun.

Z invazijo od 22. junija 1941 v Sovjetsko zvezo je komunistična mafija napravila spet enkrat 180-stopinjski preobrat. Razglasila se je za edino predstavnico narodnega odpora, določila za izdajalca vsakogar, kdorkoli se ji ne bi podredil, in oznanila svojo metodologijo „žrtve morajo biti!“ Se razume: žrtve med nekomunističnimi Slovenci.

S podporo nekaj zasanjanih ali pa samó še prikritih krščanskih socialistov in nekdanji jugoslovanski dinastiji vdanih Sokolov je skovala zaroto in začrtala pot, ki naj bi jo pripeljala na oblast.

Španski borci, ki so šli že leta 1936 tja izživljat svoj krvoločni nagon, so si podvrženi partijski disciplini samopašno v hosti in v gozdnih luknjah — nekaterih izkopanih še pred vojno — ter po obrobni vseh prisvojili oblast nad življenjem in imetjem prebivalstva. Z umori uglednih ljudi so si začeli krčiti pot na oblast in terorizirati ljudstvo. Z ropanjem hrane, živine in denarja pa so poskrbeli za lagodno in celo zabavno življenje.

Po ljubljanskih ulicah so mladoletni, sfanatizirani Skojevcji začeli nemoteno in nekaznovano z umori slovenstvu in katolištvu zvestih in sposobnih ljudi. Fotografije teh in takih poznejših njihovih herojev-morilcev, kakor tudi omemba umorjenih in okoliščin, v katerih je bil zločin izvršen, so izginile z javne scene prav do današnjega dne, da le ne bi omehčali stereotipov, ki jih je v vedenje mlajšega rodu vtisnilo 50-letno pranje.

Svoje tipalke je imela OF celo v štabu italijanske vojske in se tudi razume, da je morala zaradi take kolaboracije z okupatorjem predvsem zvesta katoliška mladina v koncentracijska taborišča na Rab in v Gonars.

Sredi Ljubljane, ob belem dnevu, je vodstvo OF dalo moriti narodne veljake, vplivne, nepokorjene študente, organizatorje Slovenske protiokupatorske legije, medtem ko italijanskemu vojaštvu ni dalo skriviti niti lasú.

To so zgodovinska dejstva.

V letu 1942 je dosledno izpolnjevanje Kardeljevega ukaza — ne lutkovnega pletuma OF, kaj še! — o poboju duhovnikov, kulákov in kulaških sinov doseglo svoj višek. Cinični Kardelj je celo zapovedal: duhovne v četa, torej celo v lastnih partizanskih vrstah, je treba po njih uvedeni evfemistični besedi „likvidirati“. Ta nesporni pisni dokument o izdajalcu, ki so ga imeli nekomunistični partizani v samem vrhu OF, bi moral omajati vero v izpovedovane cilje lažne OF pri vsakem moralno zdravem borcu ali njihovem pripadniku.

Nedolžni, na smrt obsojeni junaški mošje in fantje so stopili na edino možno pot. Pot samoobrambe. Tej pravici ne more oporekati nihče. Vse zlagane nalepke, fraze, namišljena gesla, norme, zakoni in odredbe, ki bi omejevale pravico krivično

napadenega človeka do silobrana, morajo biti tudi juridično popolnoma nične. Taka je bila zgodovinska resnica takrat.

Vaške straže, ki so samodejno vzniknile po Notranjski in Dolenjski, so stopile v neenak boj s sovražnikom, ki po svoji marksistični teoriji in praksi ni bil vezan absolutno na nobeno od moralnih norm, ki jih je civilizirana Evropa že pred stoletji sprejela za svoje.

Prisiljeni so bili na pasivno obrambo po mestih in vaseh, ker so bili komunističnemu besu in maščevanju in krutosti na udaru tudi otroci, žene, stari ljudje.

8. september 1943 je prinesel zlom in predajo Italije.

Vaške stražarje, ki so se zbirali na Turjaku, da bi šli pomagat pričakovani zavezniški invaziji v Istro, kakor tudi četnike jugoslovanske vojske v domovini na zbirni točki v Grčaricah, je presenetilo paktiranje partizanskega vodstva z italijansko vojsko. Nekateri so v slepi veri še vedno upali, da je komunističnim voditeljem le kaj do slovenskih narodnih idealov. Pa so partizani kar gostoljubno in celo pristržno odpuščali dolge kolone italijanskih vojakov, tudi takih, ki so bili plenili, zažigali, streljali talce! — na njihovi poti domov. Topove, ki so jim stregli laški kanonarji, pa so naperili na slovenske rodoljube.

To so zgodovinska dejstva!

Juridčna farsa procesa v Kočevju leta 1943, oznanjene „justifikacije“ in skrivni množični pomori v Mozlju, Jelendolu in drugod, so navkljub temu pa tudi navkljub turjaški in grčariški tragediji povzročili, da je še isti mesec stopila na plan slovenska domobranska vojska.

Na naši zemlji, za našo zemljo, za naše ljudi, za stoletno krščansko kulturo, pod našo zastavo, v beli, pristno sinjemodri in živordeči barvi, z grbom Kranjskega orla, s slovenskimi častniki na čelu, tako v boju kakor v povojnih mrtvaških sprevodih, s povelji v domačem jeziku, vedno in povsod v borbi za slovenski dom in rod. Udarina in hrabra v borbah in prodorih na laži-osvojenem ozemlju, hrabra in udarna tudi na umiku. Bila je res slovenska narodna vojska, jedro, s katerega borbo in usodo so bili povezani domobranci z Gorenjske, stražarji s Primorske pa slovenske četniške enote na Štajerskem in drugod. V duhu je bil z njimi ves slovenski svet, ki se ni hotel ukloniti partijskemu diktatu.

V maju 1945, desetega dne, na praznik Vnebohoda, sta dva udarna domobranska bataljona na mostišču pri Borovljah odprla vhod na Vetrinjsko polje reki beguncev, ki se je pomikala na sever pred rdečo poplavo z Balkana. Borbeni duh te vojske je bil še tik pred izdajo tako močan in udar tako silovit, da se še dandanes smešijo partizanski pisci, ko govore o 10-kratni domobranski premoči v tistem prodoru.

Zato ni čudno, da je prepričanje mnogih dokaj utemeljeno, ko govore o slavni in nepremagani domobranski vojski.

Ta vojska se svojemu sovražniku ni predajala — zato pa jo je mogla pokončati po sklepu in naklepu takimenovanih velikih le gentlemenka laž in sramotna izdaja.

Tragedija slovenskega naroda, katere zlovesči preludij pada že v okupacijsko leto 1941, se je v teh poletnih mesecih pred 49 leti povzpela na svoj višek. Krvoločna perverznost domnevnih osvoboditeljev je presegla vse možne meje človeške hudobije; ni odveč rečeno, da je sam pekel mobiliziral svoje démone.

Svetovna občila dandanes govore na dolgo in široko — kar je prav — o nepojmljivih grozodejstvih, ki da so v današnjih

Bosni presegla vse doslej poznana hudo delstva v zgodovini človeštva.

To je znamenje in tudi opomin za nas, da resnica o naši medvojni in povojni stvarnosti še vedno čaka — da tako rečemo — na vesoljno oznanjenje. Kajti današnji bosanski sindrom je imel „vrednega“ predhodnika na slovenskih tleh in v slovenskih komunistih, a resnica je še vedno zaprta na tiskanih straneh samó naših publikacij, glas o njih še ni prestopil meje slovenske države.

Treba je ponoviti Nürnberški proces za zločine, ki se dogajajo danes v Bosni, glas o holokavstvu judovskega naroda še ni potihnil, a glas o našem strašnem holokavstvu nam je obtičal v grlu. Vsa evropska in svetovna javnost, predvsem pa naša slovenska država, nam dolguje tak proces že dolgih 50 let.

Začeti bi se moral z davno Krimsko jamo tik pred Ljubljano ali z Ozko jamo v Moravski dolini, z začetkom torej v obdobju med vojno; to je čas, ki ga današnja slovenska parlamentarna komisija ad hoc pušča ob strani. Kakor da bi znameniti nürenberški proces veljal nacističnim voditeljem za zločine, ki so se dogajali po vojni!

To je ena izmed tolikih absurdnih pretenzij in stališč dialektičnega kova, s katerimi je često celó nezavedno prepojena današnja slovenska družba.

Tako pa, smo rekli v začetku, ko bo zgodovinska resnica v zavesti slovenskih ljudi sprejeta in uveljavljena in bo moralni čut pred Bogom in pred narodom odgovornega človeka zadobil domovinsko pravico med Slovenci, ne bo prav nič težko izpolniti zahtevo, ki jih je formulirala Nova slovenska zaveza, organizacija, vzpostavljena iz najmlajših letnikov Slovenskega domobranstva v domovini, ki vneto in častno izvršujejo svoje življensko poslansvo. Svoje zahteve je naslovila na slovenski državni zbor in ker so deležne tudi našega popolnega soglasja, danes in tukaj tudi mi odločno postavljamo:

1. Potrebna je izjava o glavnem in edinem krivcu za revolucijo, katere borni privesek je bil pretirano poveljevanje boj proti okupatorju.

2. Krivci za umore, tako posamezniki kot institucija in mafijske skupine, morajo biti postavljeni pred sodišča — pa najsi bo „in absentia“ ali „post mortem“ — za vse pomore med revolucijo in za holokavst ob koncu vojne ter teptanje osnovnih človekovih pravic v naslednjih letih. Raziskati je treba tudi početje dachauskih pripornikov ob „aretaciji“ slovenskih patriotov iz taborišč, ki so bili pozneje „obsojeni“ in usmrčeni na tkim. božičnem procesu. So bile žrtve poznejših zloglasnih dachauskih procesov tudi krivci za ta juridični umor?

Če tega slovenska država v najkrajšem času ne stori, je nujno potrebno, da se ljudje dobre volje obrnemo na evropske mednarodne forume in na mednarodna sodišča, ki naj od države, za katero je sicer naša emigracija zastavila vse svoje sile, podvzame primerne ukrepe. Igri odlašanja bo treba napraviti konec!

3. Potrebna je tudi izjava o slovenski politični emigraciji s priznanjem nje človeške in politične integritete. Državljanstvo teh in njihovih potomcev jim mora biti z ustreznimi osebnimi dokumenti priznana.

4. Potrebna je izjava in odlok o ničnosti vseh privilegijev, ki so jih bili ali so jih še deležni sodelavci totalitarnega režima med vojno in po njej vse do današnjih dni, kajti z njimi je kršena osnovna enakost

državljanov Slovenije.

5. Domobranskemu taboru mora biti zajamčen in omogočen neoviran dostop do vseh javnih arhivov kot tudi do partijskih, saj je le-ta poosebljena državna oblast, ki si jo je prisvojila že med revolucijo. Zasebno hranjenje ali uničevanje teh arhivov mora biti z zakonom prepovedano in kršitev kazniva v zadostni meri. To je tudi ena od neogibnih poti do zgodovinskih dejstev!

6. Na vprašanje, kaj storiti s takimenovanimi obeležji, ki maličjo pravo podobo zgodovinskih dejstev, prepuščamo odgovor Borisu Ježu, ki domobranstvu ni naklonjen, a je vendarle zapisal: „...vsi Titovi trgi in Titove ulice, ki še strašijo po slovenskih mestih, niso spomenik neki človeški veličini, temveč kolektivni neumnosti. Ta je pa kajpak neizmerna in neminljiva.“ (Delo, 7. 5. 94) Na tako radikalno sodbo nismo bili pripravljeni, pa nas je prepričala, da bi bilo treba s takimi neumnostmi že pred časom radikalno pomesti. A isti Boris Jež je prav tam izrekel še hujšo obsodbo nad ljudstvom in ga tako moralno obvezal, da izmoli svoj dolgo zavlačevani Konfiteor: „Če že govorimo o poštenosti v politiki,“ je dejal, „je bilo nepošteno predvsem ljudstvo. Sám je ustvarilo titoizem... potem pa to bolno stanje svoje pameti utopilo v vedrih krvi in trpljenju!“ Ne more biti torej odveč zahteva, da si ljudje tega ljudstva in te diagnoze potegnejo prave moralne in pravne zaključke in se skladno z njimi ravnaajo.

Zato naj velja naša zadnja misel in hvalen spomin ob koncu junijskih proslav ljudem, ki so se junaško postavili ob rob takemu brezumju, to je padlim in umorjenim bratom in sestrám, našim soborcem, našim narodnim in krščanskim mučencem, ki so preminuli za ta svet v najtemnejši dobi naše zgodovine, to je v četrtem desetletju 20. stoletja. Kdo od njih je bil večji ali manjši v delu, trpljenju, v veri in smrti; koga ime je vrednejše slave, danes pustimo ob strani. Rešeni so bili človeških slabosti, ali v krvavi daritvi za narod so vsi postali veliki in slavni!

LDS izgubila proti Slivniku

Liberalna demokracija Slovenije je že drugič izgubila tožbo proti uredniku Dela Danilu Slivniku.

Ta je v svoji knjigi Sto osamosvojitvenih dni navedel dogodek na sedežu LDS 28. junija 1991 dopoldne takoj po vojaškem napadu na Slovenijo. Zapisal je, da so imeli Jože Školč in nekateri njegovi radikalni somišljeniki napisan razglas v dveh točkah, ki pa ga v javnost niso poslali le zato, ker jim je to preprečil Mile Šetinc. Prva točka naj bi govorila o tem, da „mora odstopiti Lojze Peterle in Janez Janša, ker sta nesposobna in ker sta slovenskemu narodu lagala, da ne bo vojaškega napada“, druga točka pa bi morala „obsoditi grobo kršitev človekovih pravic s strani TO, ker za barikade uporablja civilna vozila“, ni bilo pa nič govora in obsodbe o napadu jugoslovanske vojske.

Sodni senat je na drugem sojenju zaslišal veliko prič, predvsem članov LDS, ki so se sešli na dan dogodka. Ugotovil je, da so se na sedežu stranke takrat res pogovarjali o odgovornosti Peterleta, Janše in TO. Sodišče je odredilo, da mora LDS plačati 168.830 tolarjev za stroške tožene stranke, ki so nastali v dveh letih in pol sojenja.

I. Ž., „Slovenec, 28. junija“

SLAVA PARTLIČ, Delo 8. junija

KONEC

Razmerje med Cerkvijo in državo (3)

Je za precejšnjo jalovost dosedanjega dialoga med predstavniki Rimskokatoliške cerkve in vlade kriva vladajoča LDS, ki „ostaja obremenjena s proticerkvenimi predsodki“? Je kriva splošna miselnost večine naših državljanov, ki naj bi bila tudi „še vsa preprejena s komunističnimi protiverskimi nazori in predsodki“? Zahteva morda Cerkev zase preveč ali pa je preprosto preobčutljiva na javne kritike svojih zahtev in predlogov, ki najbrž le niso vselej samo znamenje proticerkvene gonje ali teženj po vnovični getoizaciji Cerkve?

Mešana krovna cerkveno-vladna komisija se je doslej sestala štirikrat (podkomisije so se sestajala menda nekoliko pogostejše), nazadnje 18. maja letos. Javne izjave predstavnikov ene in druge strani, ki so jih izrekli med ali po zasedanjih za zaprtimi vrati, so sicer govorile o počasnem, a vendar obetavnem delu. Toda po mnenju vplivnega teologa dr. Antona Stresa, predsednika znane Komisije za pravičnost in mir pri Slovenski škofovski konferenci, objavljenem v Slovenscu 7. maja letos, so bili to prej prizanesljivi vljudnostni izrazi zaupanja v prihodnost, kakor objektivna presoja dejanskih izidov pogovorov in sej.

Pišli učinki cerkveno-vladne komisije?

Stres je v oceni dela krovne cerkveno-vladne komisije, katere član je tudi sam, precej neprizanesljiv. Zdi se mu, da si vlada naravnost prizadeva, da bi javna glasila njenemu vsakokratnemu zasedanju posvetila čim več pozornosti, kajti nesorazmerje med medijsko pozornostjo, ki je je deležna, kadar zaseda, in dejanskimi učinki njenega dela, je po njegovem mnenju veliko. Vladi je — pravi — najbrž veliko do tega, da se ustvari mnenje, da hoče rešiti odprto vprašanje položaja Katoliške cerkve v novi slovenski državi.

Razloge za to njeno prizadevanje pa vidi Stres v dejstvu, da urejeno razmerje s Katoliško cerkvijo pomeni ureditev razmer na nekem zelo pomembnem in občutljivem področju spoštovanja človekovih pravic, namreč na področju verske svobode v vseh njenih razsežnostih, kar je v zvezi z našimi prizadevanji priti v Evropo zelo pomembno. Tam so cerkve svobodne, stiki med državo in Cerkvijo pa pogosto urejeni celo s konkordatom, kar pomeni, da med njima ni več odprtih ali neurejenih vprašanj.

Drugi razlog za to vladno prizadevanje Stres pripisuje trudu vladajoče LDS, „da bi pri članih in simpatizerjih Katoliške cerkve ustvarila vtis sredinske stranke, ki naj ji zaupajo tudi tisti, ki iz preteklih izkušenj z ZSMS in njeno preverjeno proticerkveno levičarsko ideologijo k temu ne morejo biti posebno nagnjeni“. Ob tem pa mimogrede ošvrkne tudi krščanske demokrate, ki da so za delo krovne komisije, čeprav so steber koalicije, vsaj v javnosti pokazali bolj malo zanimanja, njihovi člani v nekaterih podkomisijah sploh niso navzoči, pa tudi sicer SKD ni ustvarila vtisa, da v svojih koalicijskih dogovorih z LDS poudarja nerešeno vprašanje položaja Katoliške cerkve v novi slovenski demokraciji.

Tretji razlog pa Stres pripisuje pričakovanju, da bi se Cerkev z ureditvijo in stabilizacijo svojega položaja politično neutralizirala. Po njegovem je to celo delno res, češ če bi bil položaj Cerkve urejen tako, da njena usoda ne bi bila odvisna od vsakokratne parlamentarne večine ali koalicije, bi duhovniki najbrž postali bolj ravnodušni do tega, kdo je na oblasti. Seveda pa se tudi v tem primeru pa njegovem Cerkev ne bi smela odreči svojemu moralnemu poslanstvu in iz njega izhajajoče kritične presoje vsakokratne politike.

Dr. Anton Stres meni, da si vlada prizadeva ustvarjati vtis o volji do reševanja odprtih vprašanj položaja Cerkve v novi državi. LDS je kriva za jalovost dialoga

LDS je krivec za zastoj

Dr. Anton Stres torej dosedanje delo mešane krovne komisije ocenjuje kot neuspešno, odgovornost za to pa pripisuje predvsem vladajoči LDS, ki da je določala ritem dela, saj je vladni del komisije, ki ga sicer vodi krščanski demokrat Lojze Peterle, sestavljen pretežno iz njenih članov. LDS po njegovem pač ostaja obremenjena s svojimi proticerkvenimi predsodki, kar da se je še posebej pokazalo na področju šolstva, kjer so pogovori najtežji. Če bi Cerkev — pravi — pristala na rešitve, ki jih je spočetka ponudila vladna stran, bi bil verski pouk v javnih šolah sinkretistična mešanica različnih verskih vsebin, ki bi jo poučevali učitelji najrazličnejših osebnih nazorov in prepričanj, vse skupaj pa bi bilo potisnjeno na tretjerazredno obrobje šolskega programa. Tudi na področju gospodarstva in financ po Stresovem mnenju ni videti izhoda. Še največ je bilo storjenega glede duhovne oskrbe po zdravstvenih ustanovah.

Stres skratka meni, da je vladajoči LDS očitno veliko do tega, da bi tudi pred slovenskimi katoličani nastopila kot stranka, ki je sposobna rešiti vprašanje položaja Cerkve v državi. Po njegovem si je najbrž tudi zato vlada prizadevala ustvariti vtis, da se v komisiji zadeve rešujejo, dejansko pa so se daljnosežne in sistemske rešitve doslej samo odlagale. Razlike v pogledih, ki niso majhne, pa dr. Stres pripisuje tudi splošnemu dejstvu, značilnemu za vse postkomunistične države, da namreč ostaja „običajna miselnost večine državljanov še vsa preprejena s komunističnimi protiverskimi nazori in predsodki“.

Ali ima Cerkev domovinsko pravico?

Škof Alojz Uran, ki sicer vodi cerkveni del krovne komisije, pa je v svoji oceni (ne)uspešnosti dosedanjega dela komisiji bolj prizanesljiv, češ mnoga stališča so se skozi dosednji dialog vendarle zblížala, zjasnilo se je kaj kdo razume pod formulacijami, kot so denimo verouk, verska vzgoja, religiozno-etični pouk ipd.

Osrednje vprašanje, ki je bilo ves čas navzoče, pa je razumevanje 7. člena ustave, ki govori o ločenosti države in verskih skupnosti. „Interpretacija tega člena namreč lahko pomeni, da naj Cerkev sicer bo, a naj dela po svoje, tam nekje na obrobju, da bi pa enakovredno vstopila v javni prostor, da bi imela tako kot druge ustanove tudi sredstva za svojo dejavnost, to pa ne. Lahko pa, če je dobrohotna, pomeni, da se Cerkvi glede na zgodovinsko ovrednotenje njene vloge prizna njena vrednost in pomen tudi dandanes, predvsem na področju opogumljanja za življenje, na področju duhovnega oblikovanja človeka, zdravljenju notranjih ran... Mnogi ljudje so danes notranje ranjeni, strah jih je prihodnosti, iščejo smisel življenja, kar vse je posledica duhovnega osiromašenja sodobnega človeka, preveč usmerjenega k imeti, ne pa biti. Cerkev jim ima kaj ponuditi.“ Komisija se je na zadnji seji sicer sporazumela o interpretaciji tega člena, pomembno pa je, kako se bo do tega vprašanja opredelila vlada.

Vzroki za pičle sadove dosedanjega dialoga med predstavniki Cerkve in države pa so po škofovem mnenju globlji, so plod določene ideologije, ki je ustvarila v ljudeh izkrivljeno podobo Cerkve. Res je, pravi, da je duhovno siromaštvo kot največji izziv Cerkvi in njenemu poslanstvu značilna za

ves sodoben svet, res pa je tudi, da v demokratičnih evropskih državah Cerkev in religija nista bili tako načrtno javno zapostavljeni in zasmehovani, kot sta bili dolga desetletja pri nas, češ, to je nekaj, za otroke in stare ženske, nekaj, kar naj bo tam nekje na obrobju, nima pa pravice povedati svojega mnenja, dajati moralno etičnih ocen dogajanja. Ta podoba je po njegovem danes globoko zasidrana celo v mnoge ljudi, ki sicer hodijo v cerkev, ali pa se vsaj opredeljujejo za katoličane.

Škof Uran pravi, da mu spoznanje iz dosedanjega dela komisije pravi, da je za ureditev razmerij med slovensko državo in Cerkvijo bistven zares iskren odgovor na vprašanje: ali ima religija oziroma Cerkev v Sloveniji domovinsko pravico ali pa je tujek, ki se ga sicer prenaša le, če je na stranskem tiru. Na to vprašanje pa po njegovem ne more odgovoriti le komisija.

Diplomatski vrvež v Sloveniji

V Sloveniji je že 20 diplomatskih predstavništev

Slovenija ima kljub temu, da je mlada država, veliko število tujih predstavništev. Da bi se podrobneje seznanili s tem, katere države že imajo v Sloveniji veleposlaništva, generalne konzulate in konzulate, smo se oglasili pri Jožefu Cirarju, vršilcu dolžnosti šefa diplomatskega protokola pri ministertvu za zunanje zadeve.

Diplomatski protokol obsega tri področja dela: prvi oddelek skrbi za privilegije in imuniteto za tuje diplomate, drugi se ukvarja z diplomatsko korespondenco (listine, ki jih dobivajo diplomati za opravljanje svoje službe), tretji oddelek pa skrbi za ceremonial in organiziranje državnih obiskov. Vsak diplomat tuje države, ki pride v Slovenijo, se s pismom svoje države najprej obrne na diplomatski protokol; ta mu izda diplomatsko legitimacijo (veleposlaniku), konzularno legitimacijo (častnemu konzulu) oziroma službeno legitimacijo (osebam brez diplomatskega potnega lista). Vsi diplomati so vpisani v diplomatski listini.

V tej listini so vpisana vsa predstavništva tujih držav — po zadnjih podatkih jih je v Sloveniji 35, od tega 20 veleposlaništev. Veleposlanike so k nam poslale Albanija, Avstrija, Bolgarija, Bosna in Hercegovina, Češka, Francija, Hrvaška, Italija, Ljudska republika Kitajska, Turčija, Madžarska, Makedonija, Zvezna republika Nemčija, Romunija, Ruska federacija, Sveti sedež, Združeno kraljestvo Velike Britanije in Severne Irske, Združene države Amerike in komisija Evropske zveze. V Sloveniji so tudi dve predstavništvu mednarodnih organizacij (Mednarodni center za podjetja v družbeni lastnini, Organizacija združenih narodov - Visoki komisariat za Begunce), 10 konzularnih predstavništev (konzulati Belgije, Centralno afriške republike, Finske, Švice, Tajske, ter generalni konzulati Danske, Liberije, Nizozemske, Norveške, Švedske) in trije kulturni centri (Francoski kulturni center Charles Nodier, Britanski svet, Ameriški center). Vsa predstavništva so v Ljubljani, v Kopru pa je poleg tega generalni konzulat Republike Italije.

V Sloveniji je akreditiranih tudi 51 veleposlaništev, katerih sedež je v drugi državi; največ jih je na Dunaju (Argentina, Avstralija, Belgija, Čile, Danska, Estonija, Filipini, Finska, Grčija, Indija, Iran, Izrael,

K dialogu pritegniti Sveti sedež

Seveda tudi vladna stran krovne komisije zvečine meni, da dosednji dialog še zdaleč ni bil povsem neuspešen. To naj bi bilo iz poročila o skupnih ugotovitvah, spoznanjih in predlogih rešitev, ki bo namenjeno vladi, in naj bi ga krovna komisija sprejela že na naslednjem zasedanju (predvidoma sredi junija), tudi razvidno. Morda je cerkvena stran tudi preveč neučakana, češ vprašanja ureditve razmerij med Cerkvijo in državo so povsod v svetu zelo občutljiva in zapletena in dialog je celo tam, kjer se je zaključil s konkordatom, praviloma dolgo trajal.

Komisija je na zadnjem zasedanju sklenila predlagati vladi, da sproži formalni postopek za sklenitev sporazuma z Vatikanom. Napovedana vključitev predstavnikov Svetega sedeža v dialog o ureditvi razmerij med Cerkvijo in slovensko državo pa je lahko tudi napoved, da bodo ta bolj dinamičen, morda celo razbremenjen tiste tipične slovenske sumničavosti v dobre namene drugega, ki se z nami takoj ne strinja. Zaključil pa se prav kmalu najbrž ne bo.

Japonska, Južnoafriška republika, Kanada, Koreja, Kuba, Luksemburg, Mehika, Nizozemska, Norveška, Portugalska, Španija, Švedska, Tajska, Urugvaj), kanadsko, švicarsko in malezijsko veleposlaništvo pokrivajo Slovenijo iz Budimpešte, Suvereni

Malteški viteški red iz Ostrovice, Islandija iz Stockholma, Malta iz Bonna in Ciper iz Rima. Konzularne zadeve za Poljsko je moč urejati v Zagrebu, za Grčijo pa v Trstu.

Države, ki čakajo na akreditacijo oziroma nameravajo v prihodnosti odpreti veleposlaništva v Sloveniji, so Sudan, Kuvajt, Brazilija, Dominikanska republika in Peru, pogovori pa potekajo tudi s Poljsko.

„V bistvu smo dosegli ogromno. Presegli smo magično številko 20, o kateri so govorili optimisti, med katere so prištevam tudi sam. Največji uspeh pa je v tem, da so vse države stalne članice varnostnega sveta Združenih narodov pri nas odprle svoja veleposlaništva,“ je dejal Jožef Ciraj.

Diplomatski zbor v Ljubljani je zelo aktiven. Samo diplomatsko življenje je že začelo dosegati obseg, ki smo ga vajeni v glavnih mestih nam primerljivih držav. Dejansko se prave diplomatske politične dejavnosti na prvi pogled ne opazi, z izjemo uradnih obiskov.

Sodelovanje med ministertvom za zunanje zadeve in diplomatskim zborom je zelo razvito, je dejal naš sogovornik. Diplomati z zanimanjem spremljajo politično dogajanje v Sloveniji in so zelo dobro obveščeni.

Obiskanost veleposlaništev in konzulatov je različen. Velik je na primer pritisk na hrvaško veleposlaništvo, predvsem na konzularnem oddelku, pa tudi na nemško. Za varnost osebja in stavb skrbi naše notranje ministertvo, in sicer posebni urad za varnost in zaščito.

Ciraj pri vodenju diplomatskega protokola uporablja izkušnje iz šolanja v Vatikanu in na švedskem dvoru, vendar je, kot je povedal, diplomatski protokol na našem ministertvu za zunanje zadeve bistvene stvari povzel tudi od Švice in Avstrije: „Uveljavili smo tak diplomatski protokol, ki je racionalen, primeren našemu materialnemu stanju, pri čemer so upoštevana načela Dunajske konvencije o diplomatskih odnosih iz leta 1961.“

Sa. P., „Slovenec“

NOVICE IZ SLOVENIJE

SLOVENC V ARGENTINI

LJUBLJANA — Na kongresu slovenskih fizioterapevtov so podatki kazali, da zdravniki odkrivajo že proti koncu srednje šole nekatere ortopedske težave, ki imajo izvor v nepravilni drži, sedenju, itd. Zato naj bi kot eno izmed preventivnih sredstev v eni izmed celjskih šol uvedli novost že v prihodnjem šolskem letu: šolarji naj bi ne sedeli na klasičnih stoli, ampak na posebno izdelanih žogah.

LJUBLJANA — Alfi Nipič, znan po svojem prepevanju v zadnji zasedbi ansambla Avsenik, je izdal novo kaseto z narodnozabavnimi ritmi s priokusom tehne. Nipič z novo kaseto upa ponoviti uspeh svojega prejšnje kasete z naslovom Ostal bom muzikant, na katero je posnel podobne skladbe. — Simona Weiss se je po poldrugem letu premora (bila je mamica) vrnila na pevsko področje. Izdala je dve kompaktni plošči: Mati prinaša stare pesmi, ki so ji pri srcu, a niso bile še posnete. Druga nosi naslov Pet poljubov in so novejšega kova, s čvrstejšim zvokom in bolj hitre. Istočasno je posnela devet videoclipov na Kanarskih otokih in Tenerifih. Z njimi upa izdati tudi videokaseto.

LJUBLJANA — Po novih določilih carinske uprave bodo carinili nova motorna vozila na vseh carinarinicah po Sloveniji. Drugače pa bo z uvozom rabljenih, poškodovanih ali več kot eno leto starih novih avtomobilov: stare rabljene osebnih avtomobile bodo carinili le v Ljubljani; nova, rabljena ali poškodovana vozila za javni prevoz potnikov ali blaga bodo carinili v Mariboru; za uvoz novih, rabljenih ali poškodovanih motornih koles pa je treba stopiti do koprške carinarnice. Polpriklonike ali priklonike bodo carinili le v Ljubljani in Mariboru. Carinarnice pa delajo le štiri dni v tednu: od ponedeljka do četrтка. — Problem pa predstavljajo ravno vozila, ki jih posamezniki in trgovci na lastno roko uvažajo ter s tem danes res izboljšujejo ponudbo, vendar s slabimi posledicami za v bodoče. Uvažajo se namreč avtomobili tudi po deset ali več let starosti in — kar je še nevarnejše — brez katalizatorjev. Nekateri pravijo, da se bo s takimi uvažanjem Slovenija spremenila v avtomobilski odpad Evrope. Danes naj bi bilo v Sloveniji okrog dvestopetdeset tisoč avtomobilov starejših od deset let.

PREČNA PRI NOVE MESTU — Na domačem letališču so krstili novo športno letalo DG 300. Slovesnosti so se udeležili razni funkcionarji: zunanji minister Peterle, državni sekretar za ceste Dvornik in veleposlanik Evropske unije v Sloveniji Frank Janssens.

BARKOVCI — V barkovski Rdeči križ je včlanjena kar ena tretjina prebivalcev. Ob tridesetletnici delovanja so podelili priznanja raznim izrednim dosežkom: Janez Drvarič je dobil plaketo s priznanjem, ker je že 76-krat daroval kri, družini Sreš in Božič pa, ker so vsi njuni člani krvodajalci. Med petstotimi krvodajalci jih je 130 darovalo kri vsaj petdesetkrat.

PIRAN — To obmorsko mesto je dobilo novo turistično karto in zgibanko, veliko 90x60 cm. Fotovodnik po Piranu ima vpisana imena ulic in kaže možne poti tako za sprehajanje kot za utečen ogled važnejših zgodovinskih spomenikov. Poleg karte je več fotografij raznih znamenitosti, opisi teh v štirih jezikih in navedba raznih turističnih objektov.

LJUBLJANA — Ljubljana je po desetem členu slovenske ustave glavno mesto Slovenije. Ni pa še bil izglasovan zakon, v katerem bi bilo točno določeno, katere so meje glavnega mesta, njegovi simboli in sploh politične in družbene naloge in pravice. Pred leti je župan inž. Jože Strgar že hotel proglasiti Ljubljano za prestolnico

Slovenije, pa mu je opozicija preprečila namero. Zdaj državni zbor premlewa zakon in ga pripravlja za dokončen postopek izglasovanja.

LJUBLJANA — Slovenija je bila polnopravno včlanjena v najpomembnejši evropski raziskovalni program Eureka na seji komiteja visokih funkcionarjev tega programa na Norveškem. — Slovenija je že prej bila vključena v druge evropske raziskovalne programe, kot so Tempus, Cost in drugi.

LJUBLJANA — Cankarjev dom ne bi mogel delovati samo s prejemki iz državne ali mestne blagajne, potrebuje mecenov ali, kot jih danes imenujejo, sponzorjev. Zato se je zahvalil svojim mecenom, ki so mu pomagali v lanskem letu: kot glavnega pokrovitelja je vodstvo Cankarjevega doma imenovalo Pivovarno Laško, za mecena leta 1993 so razglasili avstrijsko veleposlaništvo, za pokrovitelje pa Kompas Turizem, Ljubljansko banko, Revoz in Imos.

LJUBLJANA — Vsako leto popelje Sončni vlak invalide iz raznih držav z Dunaja v hrvaški Pulj. Letos je bilo 350 invalidov iz Avstrije, Nemčije, Luksemburga, Italije, Anglije, Slovaške, Hrvaške in tudi Slovenije, ki so se na poti proti morju ustavili tudi v Ljubljani. Na poti nazaj pa je bila daljša postaja na Jesenicah.

LJUBLJANA — Pri Društvu slovenskih skladateljev je žirija (Pavel Mihelič, Alojz Srebotnjak in Ivo Petrič) morala izbrati najboljše skladbe. Podelili so jih Petru Šavliju iz Domžal za komorno glasbo Puer aeternus (za flavto, klarinet, percussion, harfo, violino in violončelo), Aljoši Solovera Roje (po rodu iz Čil) za Polychronie - T 61126 (za dva klavirja) in Nenadu Firštu iz Celja za Ateh (za flavto in kontrabas). Pri podelitvi nagrad pa je bil prisoten le Firšt, ker se ostali izpopolnjujejo v tujini.

WASHINGTON, ZDA — Šest študentov z Ljubljanske pravne fakultete se je udeležilo tekmovanja študentov prava Philip C. Jessup. Letos je bila tema tekmovanja begunci, njihova problematika in obravnavanje iz pravnega vidika. Na petin-tridesetem tekmovanju je sodelovalo 1.700 študentov iz 300 univerz in 50 držav. Upoštevajoč, da so se tekmovanja prvič udeležili, so se slovenski študentje kar dobro uvrstili: zasedli so dvajseto mesto med nastopajočimi državami, peto mesto med angleško negovorečimi državami in 7. mesto med evropskimi državami. Prvo mesto so zasedli študentje iz Singapurja, drugo z melbournske in tretje z dunajske univerze.

LJUBLJANA — Pivovarna Union je izgubila tožbo na Hrvaškem za odvzeto ji pivovarno v Buzetu v Istri. Zdaj ji ne preostane druge poti kot pritožiti se na mednarodno sodišče v Haagu ter se opreti na mednarodno konvencijo o varovanju lastnine.

LJUBLJANA — Nekatera imena novih doktorjev znanosti z ljubljanske univerze in naslovi njihovih disertacij: Majda Černič-Istanič (Vzorci rodnostnega obnašanja prebivalcev Slovenije — socialni, ekonomski in psihološki dejavniki rodnosti), Tatjana Capuder (Vrednotenje kompozicijskih odnosov med obstoječimi in novimi prostorskimi strukturami), Irma Virant-Klun (Odpornost koruze kultivatorjev „dea“ in „carla“ na pomanjkanje vode), Dejan Škorjanc (Histokemična zgradba in jakost energetske presnove skeletnih mišičnih vlaken različnih pasem prašičev).

KOPER — Kriminalisti so odkrili in prijeli nekaj ljudi, ki so se bavili z razpečevanjem ponarejenih kovancev, skovanih nekje v Italiji. Tako so zasegli kar pol tone kovancev nemških mark in švicarskih mark. Odkrili so 65.000 nepravilnih kovancev.

Osebnosti

Smrt: Umrli je v Capitalu Anton Jursinovič (90). Naj počiva v miru!

SLOVENSKI DOM CARAPACHAY

Spominska proslava

V nedeljo, 26. junija se je vršila v našem domu spominska proslava padlih domobrancev in vseh žrtev komunistične revolucije.

Kulturna referentka Anica Klemen, ki je povezovala program, je v uvodnih besedah podala pomen te proslave, omenila da smo povezani z rojaki, sorodniki in prijatelji, ki so zbrani to uro v Kočevskem Rogu, ki se v duhu in molitvi spominjajo nedolžnih žrtev. Nato je bilo na zemljevid Slovenije pritrjenih 35 imen padlih sorodnikov in prijateljev, ki so dali svoje življenje za domovino. Trije prisotni preživeli domobranci Ciril Aleš, Jože Korošec in Joža Markež so v kratkih besedah podali vsak svojo življenjsko pot med vojno, svoje pričevanje in čudežno rešitev. Njihovo pripovedovanje bi se lahko raztegnilo v daljnogledno, vsak bi lahko napolnil svojo knjigo. Iz pričevanj je bilo čutiti njihovih vrstnikov v boju vso vdanost, ljubezen in zvestobo slovenskemu narodu in Bogu.

Sledila je recitacija Karla Mauserja „Mrtvi — živim“ in deklamacija Franceta Balantiča „Zasuta usta“, ki so jo podale učence 7. in 8. razreda. Sledila je pesem „Oče, mati, bratje in sestre“.

Ker je sovpadal ta dan na obletnico, ko je bila proglašena samostojna Slovenija, je napovedovalka vpletla v nagovor o pomenu te tretje obletnice. Smrt mučencev, ki so pred 50 leti dali svoje življenje, ni bila zastoj, saj je njihova življenjska daritev obrodila po tolikih letih sad zaželene svobode in prebujanje vrednosti, ravno tistih zaradi katerih so bili obsojeni na smrt. Bog daj, da bi slovenski narod našel pravo pot, ki bo vodila v utrditev pridobljene svobode na vseh področjih.

Učenci Jurčičeve šole so še recitali pesem Ivana Preglja „Bog in domovina“. Z isto ljubeznijo do naroda, kakor jo je izrazil pesnik, so vsi navzoči zapeli slovensko himno „Zdravljico“, in s tem je bila zaključena spominska proslava.

Občni zbor

Vršil se je 34-letni občni zbor našega Doma, ki ga je vodila lic. Mici Korošec ob lepi udeležbi članov. Odborniki so podali svoja poročila. Zadovoljno je bilo poročilo blagajnika in gradbenega odbora, kar je bilo razvidno, koliko so se izboljšali Domovi prostori.

Ker je vsem odbornikom pretekla poslovna doba, so bile volitve novega odbora. Za predsednika je bil izvoljen Franci Korošec, za tajnika pa lic. Janez Žnidar. Ostala mesta so zasedli Marjeta Aleš, Janez Gričar, Helena Gričar, inž. Miha Klemen, Anica Klemen, Majda Knap, lic. Mici Korošec, Tine Kovačič, Joža Markež, Friderik Markež, Andreja Papež, Franci Resnik, Marija Slabe, Metka Slabe, Andrej Slabe, Marko Skarlovnik, Ivan Žnidar in Franci Žnidar.

Novi predsednik Franci Korošec se je zahvalil za zaupanje in prosil vse navzoče za sodelovanje, ker le na ta način lahko

Nova diplomantka: 4. junija je na moronski univerzi dokončala študije ga. Klavdija Rant por. Urbančič in postala arhitektinja.

Čestitamo!

računamo na zaželene uspehe.

Pri predlogih je bilo svetovano veliko več kulturnega udejstvovanja, večja prisotnost mladih v Domu in poživitev dela odseka Zveze žena in mater, skratka več življenja in duha v skupnem Domu.

Ž.

SLOVENSKA PRISTAVA

Besede in slike iz vojne

V nedeljo, 20. maja je Slovensko pristavo obiskal oficir letalskega rodu argentinskih oboroženih sil Jože Novak, ki je bil poslan v vojno viro bivše Jugoslavije kot vojaški opazovalec pod svetlomodro zastavo Združenih narodov.

Po nedeljski maši se je v gostinskem prostoru zbrala številna družba, ki si je najprej ogledala videokaseto o Sarajevu in njegovi bleščeči preteklosti pa tudi o nastajanju sedanjih ruševin. Novak je prizore komentiral, dopolnjeval in prevajal ter skušal posredovati občutke, ki jih je v svojem nekajmesečnem opravljanju nalog doživljal.

V razgovoru so prišli na površje razni možni razlogi za tako krvoločnost, ki si je ljudje, ki so kdaj bili v tistih krajih, ne morejo razlagati. Pa tudi paradoks, da čez trideset držav sodeluje pri naporu ZN, da se ustavi vojna, istočasno pa je najti na vseh frontah orožje, izdelano in marsikateri od teh držav.

Očetovski dan

Na tretjo nedeljo v juniju se v Argentini praznuje očetovski dan. Tudi pristavska družina jih je počastila.

Najprej je bila slovesna maša, pri kateri so aktivno sodelovali otroci šole dr. France Prešeren z branjem beril in petjem ob spremljavi kitar.

Nato so bili očetje povabljeni v gostinski prostor, kjer so z vsemi svojimi drugimi najprej pozajtrkovali, nakar so se vrnili v dvorano. Tam so jih pa s svojimi nastopi, petjem, recitiranjem, rajanjem razveselili otroci pod večjim vodstvom pristavskih učiteljic. Za konec se je oglasil v imenu pristavskih organizacij SDO-SFZ Marjan Vivot in jim voščil za ta praznik.

Dan in praznovanje seveda ni končal opoldne, saj so očetje praznovali potem še doma med svojimi najdražjimi.

Spominska proslava

Na zadnjo nedeljo v juniju smo se tudi na Pristavi spomnili pobitih domobrancev in vseh žrtev komunistične revolucije, najprej z mašo in molitvami za umrle, nato pa s priložnostnimi recitacijami.

Pod vodstvom Dominika Oblaka so Mimi Kočar, Cvetka Češarek-Tomažević, Veronika Vivot, Marija Zurec in Marko Petek recitali razne odlomke iz del naših pesnikov in pričevalcev, kot so Jože Krivec, Karel Mauser, Aleš Gošar, France Kozina in Severin Šali.

Z globokim občutkom nepozabnosti ter zvestobe njim, ki so do konca vztrajali za svoje ideale, so vsi prisotni ob koncu z zanosom zapeli tri kitice pesmi Oče, mati.

GB

MALI OGLASI

ORIENTE S.R.L. - Prevozi - poroke - rešilni avtomobili - mrliske vežice - pogrebi - Monseñor R. Butano 2651 (ex Camino de Cintura) 1754 San Justo - Tel.: 651-2500 / 651-2335

Proyectos de Informática S.A. - Avditorija pri kompjuterjih, programe 3419/91 D.G.I. - Franci Šturm - Emilio Mitre 435 - 13. nadstr. „D“ - Capital - Tel.: 433-1713

PSIHOLOGIJA

Lic. Jelka Oman, psihologinja. Psihološka pomoč pri učenju in vedenju, orientacija pri izbiri poklica in v njem, ter za starše in vzgojitelje. Finocchietto 1949, Hurlingham, Tel.: 665-0268

Psihoanalitični konzultorij: Lic. psih. Marko Mustar; Santa Fé 3228, 3º „M“ — Capital — Tel.: 83-7347 in 826-5005.

ELEKTRONIKA

Električni material za industrijo in dom. Elektro Ader - Franci Jarc. Av. Ader 3295 - Munro; Tel.: 766-8947 / 762-1947

ZOBOZDRAVNIKI

Viktor Leber - splošna odontologija, implantes óseo-integrados; sreda in petek, od 14 do 18; Belgrano 3826 - 7. nadstr. „B“ - San Martín - Tel.: 755-1353.

TURIZEM

Potovanja, skupinske ekskurzije, letalske in pomorske vožnje poskrbi po ugodni ceni Marjeta Šenk - Tel.: 762-2840.

LEGAJO Nº 3545-82

Počitnice, izleti in potovanja v domovino informacije, hotelske namestitve, avtobusni prevozi, posredovanje vizumov in menjalnice. H. Yrigoyen 2742 - San Justo - Tel.: 441-1264/1265

ADVOKATI

dr. Katica Cukjati — odvetnica - ponedeljek, sreda, petek od 18. do 20. ure - Boulogne Sur Mer 362, La Tablada, Tel.: 652-5638

dr. Marjana Poznič — odvetnica - Vsak dan od 15. do 18. ure - Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 382-1148

dr. Franc Knaps — odvetnik - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. „E“ - Capital - Tel.: 476-4435; tel. in faks 46-7991.

ZA DOM

REDECORA - Celotna oprema stanovanj: blago za naslanjače, odeje, zavese, tapete, preproge - Bolívar 224 - Ramos Mejía - Tel.: 654-0352.

Matija Debevec - soboslikar. Barvam stanovanja, pohištvo. Peguy 1035 - (1708) Morón.

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda — Sarmiento 385 - 1. nadstr., pis. 10 - Buenos Aires - od 11 do 18.30 - Tel.: 325-2127.

Kreditna Zadruga SLOGA — Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA — Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA — PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uraduje od sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Češarek).

SLOGA — PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Uraduje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 651-1760. Uraduje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 755-1266 - Uraduje ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

Cena največ štirih vrstic \$ 4.- za enkratno objavo, za vsak mesec — 4 številke — \$ 12.-

PORAVNAJTE NAROČNINO!

Prodaj Chalet V CAPILLA DEL MONTE

Stoji na parceli 13 m širine in 55 m dolžine s 15 sadnimi drevesi. Dve spalnici, dve kopalnici, kuhinja-jedilnica, garaža, vse z novo keramično oblogo, z vodnimi inštalacijami, z ločeno pralnico. Obdan je s hribi, en kvader od ceste.

Almirante Brown 1316

Telefon v Buenos Airesu za vsako vprašanje: 761-0890.

MUTUAL SLOGA REDNI LETNI OBČNI ZBOR

V nedeljo, 17. julija 1994, bo ob 10.30 uri v Slovenski hiši, Ramón L. Falcón 4158, Buenos Aires, redni letni občni zbor.

Dnevni red: Poročila upravnega odbora in nadzorstva; odobritev revalvacije Mutualovega premoženja in volitve članov odbora, ki so jim mandati zapadli 30. aprila 1994. Pred občnim zborom bo v cerkvi Marije Pomagaj sv. maša za vse člane SLOGE, ki so umrli med lanskim in letošnjim občnim zborom.

Vsi člani Mutuala SLOGE lepo vabljeni!

V leto 1995 z novimi načrti!

Saj boste imeli tudi nove ugodnosti!

- Če boste 31. decembra 1994 član Mutuala SLOGA
- Če boste 31. decembra 1994 imeli Karto SLOGA
- Če boste 31. decembra 1994 imeli vložnih \$ 200.- v navadni hranilni vlogi

POTEM JE SVET VAŠ!

Januarja bomo žrebali dve letalski vožnji v Slovenijo

ZASTONJ!

Kaj, če se vam sreča nasmehe?

V SLOGI JE MOČ!

SDO

SLOVENSKA VAS

SFZ

CROSS-COUNTRY

Sobota, 9. julija

Zberemo se ob 14. uri

Kategorije

štarti

Mlajši (od 82. do 81. letnika)

15.00 uri

Kadeti (od 80. do 76. letnika)

15.30 uri

Starejši (od 75. letnika do ...)

16.00 uri

Ob 17. uri: Razdelitev pokalov

Vpisnina: \$ 5.-

Vsi lepo vabljeni!

Leon Štukelj povabljen v Atlanto

Juan Antonio Samaranch, predsednik Mednarodnega olimpijskega komiteja, je povabil najstarejšega olimpijca na svetu, Leona Štuklja iz Maribora, na ogled olimpijskih iger v Atlantu leta 1996.

To je povedal Leon Štukelj, potem ko se je vrnil iz Lausanne, kjer je bil na sprejemu in kosilu pri predsedniku olimpijske družine. Samaranch mu je izročil zlato olimpijsko uro, Štukelj pa je njemu podaril umetniško sliko mariborskega olimpijca in slikarja Toša Primožiča.

Štukej je najboljši slovenski olimpijski tekmovalac. Rojen je bil 12. novembra leta 1898 in letos praznuje svojo 96-letnico.

Udeležboval se je kot orodni telovadec v lahki atletiki. Na olimpiadi v Parizu leta

1924 je dobil 2 zlati kolajni: na drogu in v mnogoboju posameznikov. Na naslednji olimpiadi leta 1928 v Amsterdamu je spet dobil 1 zlato kolajno, to pot z vajami na krogih, ter 2 bronasti: eno v mnogoboju posameznikov ter drugo kot član moške vrste v mnogoboju.

A to še ni vse. Na XI. Olimpiadi leta 1936 v Berlinu je spet dobil odličje — to pot srebrno kolajno z vajami na krogih.

Skupaj torej 3 zlate, 1 srebrno in 2 bronasti medalji!

Ob 850-letnici Ljubljane, so izdali novo znamko, ki je posvečena prve omembi Ljubljane v pisnih virih. Na znamki se lahko berejo imena mesta:

Laibach
Luwigana
Ljubljana

v namščini ter tedanji in novi slovenščini.

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE
Director: Valentín B. Debeljak
Propietario: Eslovenia Unida
Redacción y Administración:
RAMON L. FALCON 4158
(1407) BUENOS AIRES
ARGENTINA
Teléfono: (54-1) 636-0841
Telefax: (54-1) 636-2421

Glavni urednik:
Tine Debeljak ml.
Uredniški odbor:
Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,
Gregor Batagelj

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Concesión Nº 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión Nº 3824
Registro Nac. de la Propiedad Intelectual Nº 85.462	

Naročnina Svobodne Slovenije:
za Argentino \$ 55; pri pošiljanju po pošti
pa \$ 60; obmejne države Argentine 90
USA dol.; ostale države v obeh Amerikah
100 USA dol.; Evropa 110 USA dol.; Av-
stralija, Afrika, Azija 120 USA dol.; vse za
pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno
pošto 75 USA dol. za vse države.

Čeke na ime „Eslovenia Libre“

Stavljenje in oblikovanje:
MALIVILKO - Telefax: (54-1) 362-7215

TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.
Estados Unidos 425 - Tel./Fax: 362-7215
(1101) Buenos Aires

OBVESTILA

SOBOTA, 9. julija:

V Hladnikovem domu v Slovenski vasi Cross-Country ob 14. uri.

NEDELJA, 10. julija:

V Hladnikovem domu v Slovenski vasi ob 12.30 kolone.

V Našem domu v San Justo po maši sestanek staršev Balantičeve šole. Predaval bo arh. Jure Vombergar o dobrih in slabih posledicah televizije.

NEDELJA, 17. julija:

Občni zbor Mutuala SLOGA.

ČETRTEK, 21. julija:

Liga žena-mati v San Martinu bo imela sestanek in volitve.

NEDELJA, 24. julija:

Krožek Mater in žena na Pristava: čajanka z modno revijo, ob 16. uri.

Gospod, daj ji večni pokoj
in večna luč naj ji svetil!

Prijateljem in znancem sporočamo, da je v Palomarju 1. junija v Gospodu zaspala gospodična

Minka Legan

Pogreb je bil 2. junija na pokopališče Pablo Podestá, Caseros.
Priporočamo jo v molitev in blag spomin.

Za njo žalujejo: svakinja Slava
in nečakinje Maja, Jožica, Slavica in Nevenka.

Jesenice